



Daf 61: TO WHOM DOES THE ROOF BELONG?

דף ס"א: למי שייך הגג?

Reuven sold a house to Shimon. After some time, Shimon began bringing construction supplies to the site to build an additional floor above the roof. When Reuven saw this, he said to Shimon: "I only sold the house to you. We did not have an agreement that I would sell you the roof as well. If you want to build on it, you must buy the roof from me".

Shimon answered Reuven that in making his decision to build, he relied upon the *Mishnah* that states that **only in a case where the roof has a *ma'akeh* (railing or barrier), and is an important place in its own right, is it necessary to clearly indicate that a sale also includes the roof. However, if this is not the case, and the roof is an unimportant portion of the house, the sale of the house automatically includes the sale of the roof.**



ראובן מכר לשמעון בית. לאחר זמן מה, החל שמעון להביא למקום חומרי בנייה כדי לבנות קומה נוספת על הגג. כשראה זאת ראובן הוא אמר לשמעון: "אני מכרתי לך רק את הבית. לא סיכמנו שאני מוכר לך גם את הגג, אם אתה רוצה לבנות עליו, תקנה ממני גם את הגג".

ענה לו שמעון, תוך שהוא מסתמך על מה שכתוב במשנה - שרק אם יש לגג מעקה, והוא מקום חשוב בפני עצמו, צריך לציין במפורש שהמכירה כוללת גם את הגג. אבל בלא כן, הגג הוא חלק טפל לבית, וכשמסכמים על קניית בית - המכירה כוללת את הגג.

Daf 62: "RAV YOSEF"

דף ס"ב: "רב יוסף"

The *Talmud* tells of the fine deeds of **Rav Yosef**, who was appointed **collector of *tzedakah* for the needy**. He also was **extremely careful about the *mitzvah* of honoring parents**. Rav Yosef's life was not easy. Rav Yosef once became ill and forgot everything he had learned. His student, Abaye, would frequently remind Rav Yosef of the words of *Torah* he had heard from Rav Yosef's mouth. Despite being blind, Rav Yosef did not allow his disability to prevent him from delving into *Torah* study or managing a *yeshivah*. His friend Rabbah headed the *yeshivah* in Pumbedita for 22 years. Rav Yosef was appointed *Rosh Yeshivah* after Rava and he served in that position for two and a half years.

The *Talmud* records that when **Rav Yosef passed away, the dome of the bridge over the Euphrates River shattered**. This was a heavenly sign, reflecting shared grief over the death of a *tzaddik*. Before he died, Rav Yosef fasted and prayed that *Torah* would be preserved in his children. This was his final request: "May it be Your will that through me the following verse be fulfilled: 'And may My words (words of Torah) that I placed in you, not depart from your mouth or the mouths of your offspring, or the mouths of your offspring's offspring'" (Isaiah 59:21). Indeed, Rav Yosef merited that his grandson, Rav Dimi ben Rav Nachman ben Rav Yosef, was a *talmid chacham*.

התלמוד מספר על מעשיו הנאים של רב יוסף שהתמנה להיות גבאי צדקה לעניים, וגם שהיה מקפיד ביותר במצות כיבוד הורים. חיו של רב יוסף לא היו קלים. פעם חלה רב יוסף ושכח את כל מה שלמד, ואביו תלמידו היה מזכיר לו תמיד את דברי התורה ששמע מפיו. רב יוסף היה גם עיוור ובכל זאת, הוא לא נמנע מלעסוק בתורה ולנהל ישיבה.

חברו רבה עמד בראש ישיבת פומבדיתא 22 שנה. אחריו התמנה רב יוסף לראשות הישיבה, והוא כיהן בתפקיד כשנתיים וחצי. מסופר בתלמוד כי בעת שנפטר רב יוסף נשברה כיפת הגשר בנהר פרת. סימן היה זה מן השמים שהם משתתפים בצער פטירת הצדיק.

עוד לפני שנפטר התענה רב יוסף והתפלל שהתורה תתקיים אצל צאצאיו. וכך הוא ביקש: "יהי רצון שיתקיים בי הפסוק 'ודברי אשר שמתני בפירי (דברי התורה) לא ימושו מפירי ומפי זרעך ומפי זרע זרעך' (ישעיהו)", ואכן, הוא זכה שגם נכדו - רב דימי בן רב נחמן בן רב יוסף - היה תלמיד חכם.



Daf 63: AN ITEM THAT DOES NOT YET EXIST

There is a fundamental principle in the laws of *kinyan* (acquisition) concerning **“Davar she’lo ba la’olam,”** an item that does not yet exist. Example: cows that will be born in the coming year.

The *Tannaim* and *Amoraim* discussed a fundamental question. **Is it possible to sell a “Davar she’lo ba la’olam,”** an item that does not yet exist? For example, Reuven wants to sell Shimon calves that will be born on his farm in the following year. On one hand, these calves will belong to him. That being the case, why should he not be able to sell them? On the other hand, how can one sell an item that has not yet come into the world? **Halacha determined that one may not sell a “Davar she’lo ba la’olam”.**

This *halacha* also relates to the laws on *ma’aser* (tithes). A person may not take *ma’aser* (tithe) fruit prior to the fruit’s reaching a sufficient stage of development. So long as the fruit has not yet grown enough to obligate the owner to separate *ma’aser*, the fruit is considered a **“Davar she’lo ba la’olam,”** from which *ma’aser* may not be designated.



דף ס"ג: "דבר שלא בא לעולם"

ישנו מושג יסודי בדיני קנינים הנקרא - **"דבר שלא בא לעולם"**. הפירות שיגדלו בשנה הבאה "לא באו לעולם", הם אינם כאן. גם הבהמות שיגדלו בשנה הבאה הן "דבר שלא בא לעולם". עדין לא נולדו.

התנאים והאמוראים דנו בתלמוד בשאלה העקרונית האם אפשר למכור "דבר שלא בא לעולם". למשל, ראובן רוצה למכור לשמעון את העגלים שיגדלו לו בשנה הבאה. מצד אחד, הרי העגלים יהיו שלו, מדוע, אם כן, לא יוכל למכור אותם? מצד שני, איך אפשר למכור דבר שעוד לא נמצא בעולם?

להלכה נפסק שאי אפשר למכור "דבר שלא בא לעולם". הלכה זו נוגעת גם לדיני מעשרות - אדם אינו יכול לעשר את הפירות של השדה שלו, אם עוד לא גדלו מספיק, כי כל עוד הם אינם חייבים במעשר, הרי זה נחשב "דבר שלא בא לעולם", ואין הוא יכול לעשר פירות שעוד לא התחייבו במעשר.

Daf 64: PRECISE WORDING REQUIRED IN A SALE

When making an *kinyan* (acquisition), one must be precise and explicitly state what is being bought and what is not. For example, while writing a document of sale, it is necessary to be extremely careful with the language of the document to ensure that it precisely describes the asset being acquired. Otherwise, the buyer is likely to suffer a loss. **If a person buys a field, it is important that the document detail the borders of the field on all sides so that the exact dimensions of the purchase are understood.** If the buyer makes a claim in the future that he, in fact, had bought more land, the seller will reply: "This is what is written in the document of sale. This is what you acquired. You're not entitled to even one additional foot that is not described there".

Also, **a person who acquires many assets using one document of sale needs to ensure that each is properly noted in the agreement.** For example, if a person wants to acquire all of the properties belonging to another individual, the document must say: "Ploni sold me all of his properties". If it is written: "Ploni (so-and-so) sold me properties," without the word "all," the seller can still claim that the document states that he sold "properties," which does not specifically indicate more than two parcels of land.



דף ס"ד: להקפיד על נוסח המכירה

בעת שעושים קנין צריך להקפיד לומר במפורש מה קונים ומה לא. כגון, בעת שכותבים שטר מכירה צריך לדייק היטב בנוסח השטר כדי שהוא יבטא במדויק את הנכס שקונים, אחרת הקונה עלול להפסיד. למשל, אדם שקונה שדה צריך לדאוג שבשטר יצוינו גבולות השדה סביב סביב, כדי שלא יובן בטעות שהוא קנה רק חלק מן השדה.

גם אדם שקונה נכסים רבים בשטר אחד צריך לדאוג שכולם יצוינו בו. למשל, אם אדם רוצה לקנות את כל הקרקעות של חברו, עליו לכתוב בשטר: פלוני מכר לי את כל קרקעותיו. כי אם יכתוב: פלוני מכר לי קרקעותיו, בלא המילה "כל", המוכר עדין עלול לטעון שהמשמעות היא שהוא מכר לו שתי קרקעות בלבד, ואכן טענתו תתקבל כי לשון רבים "קרקעות" אינה מורה על יותר משתי קרקעות.



Daf 65: WHAT IS INCLUDED IN THE SALE OF A HOUSE?

דף ס"ה: מה כוללת מכירת הבית

In the *Mishnah* we learn that when an individual agrees to sell a particular house, **that sale includes every item that is permanently affixed to the house.** The *Mishnah* lists the types of items that were considered permanent parts of a house during its era (e.g., the front door and even a portion of the lower millstone, which is very heavy and not easily moved). If there was a mortar set in the ground it is also acquired along with the house.

The *baraita* in the *Talmud* elaborates further: **The sale of a house includes the doors with their latches and locks, since they are connected to the door.** However, any movable object is not included in the sale — e.g. the oven and stovetop, or even the keys to the house. **However, if a person wants to buy a house and all its contents, the individual must explicitly stipulate "I hereby purchase the house, along with everything inside it," or similar wording.**



במשנה לומדים שאדם שסיכם עם חברו שהוא מוכר לו בית מסוים, במכירת הבית נכלל כל חפץ קבוע בבית. המשנה מפרטת פריטים כאלו שהיו בביתם בתקופת המשנה: דלת הבית או אפילו את אחד מהחלקים של הריחים, שהוא כבד מאוד ולא מטלטלים אותו. או אם הייתה בבית מכתשת קבועה באדמה - היא קונה גם אותה.

הבריתא בתלמוד מפרטת עוד: המוכר את הבית, בכלל המכירה דלת הבית, בריחי הדלת והמנעול, מפני שהם מחוברים לדלת. אבל כל דבר מיטלטל אינו בכלל המכירה, למשל תנור וכירים ואפילו המפתח של הבית - מאחר שהוא מיטלטל אין הוא נכלל במכירה. אם בכל זאת אדם רוצה לקנות בית על כל תכולתו עליו לציין במפורש: הריני קונה אותו וכל מה שבתוכו, או שיאמר כל נוסח אחר שמשמעו דומה.

Daf 66: ACRONYM FOR LIQUIDS THAT RENDER ITEMS SUSCEPTIBLE TO IMPURITY

דף ס"ו: י"ד שח"ט ד"ם

The Torah states that *tum'ah* (impurity) can be transmitted to food. However, we must qualify that statement to say that **only fruit that has been wetted with a beverage, after having been detached from the tree, is susceptible to contracting impurity.**

Chachamim learned from Torah verses that in order for a food to be susceptible to *tum'ah* that food would have needed once to have had contact with liquid. After that, the food can be rendered impure if it came into contact with an impure item, even if the fruit had subsequently dried. **Once a food item has been touched by water it has become ready and able to take on *tum'ah*.**

In order to receive the *tum'ah* an additional condition must be met: **The owner of the food must be happy that the food has gotten wet.** However, if the owner is displeased that the item had gotten wet, the food remains insusceptible to *tum'ah*. What liquids cause the foods they touch to be susceptible to *tum'ah*? **There are seven such liquids:** □ Wine □ Honey □ Oil □ Milk □ Dew □ Blood □ Water. There is an acronym to help remember the Hebrew names of these seven liquids: **י"ד שח"ט ד"ם**

בתורה כתוב שמאכלים מקבילים טומאה, אולם יש לסיג ולומר כי רק פרי שנטבט במים אחרי שנתלש מן העץ יכול לקבל טומאה.

חכמים למדו מפסוקי התורה, כי כדי שמאכל יהיה מסוגל לקבל טומאה, צריך שפעם אחת יגעו בו מים. אחרי כן הוא מקבל טומאה אם הוא נוגע בדבר טמא, אפילו שפכר התבש. אחרי שדבר המאכל נגע במים הוא "הוכשר" לקבלת טומאה, הוא "כשר" (מוכן) לקבל טומאה.

לקבלת הטומאה הזו יש תנאי - רק אם בעל המאכל מרוצה מכך שהמאכל נרטב, הוא מוכשר לקבל טומאה. אבל אם הוא אינו מרוצה, המאכל לא הוכשר כלל. באיזה משקה צריך המאכל לנגוע כדי להיות "מוכשר" לקבלת טומאה? בכל אחד משבעת המשקים, שהם: יין, דבש, שמן, חלב, טל, דם, מים. יש סימן לזכור את שבעת המשקים: **י"ד שח"ט ד"ם**.



Daf 67: A PRESUMPTIVE ACQUISITION

דף ס"ז: קנין חזקה

In accordance with the law, it is possible to acquire land through a *Kinyan Chazakah* (proprietary act). If a seller says to a buyer "Go take hold of the property" and the buyer does something considered a sign of ownership (e.g., building a fence, or plowing the field, etc.), acquisition of the land is possible.

Is there a situation in which a person who never leaves Jerusalem could acquire a field in Tzfat through *Kinyan Chazakah*? The answer is yes. If a person acquires several fields from someone, it is sufficient for the purchaser to establish a *Chazakah* on one of the fields in order to acquire them all. Therefore, if a person living in Jerusalem acquires two parcels of land from another individual, one field in Jerusalem and the other in Tzfat, it is sufficient for the buyer to establish a *Chazakah* on the property in Jerusalem in order to also acquire the property in Tzfat. This is the case only if the person already paid the seller for both properties.



על פי הדין אפשר לקנות קרקע בקנין חזקה. למשל - המוכר אומר לקונה: "לך תחזיק בקרקע", והקונה עושה בה מעשה שמורה על בעלות, כגון שהוא נועל את השער או בונה גדר או חורש בשדה וכדומה.

האם יכול להיות מצב שאדם שנמצא בירושלים קנה בקנין חזקה שדה שנמצא בצפת, וזאת בלי שהוא יצא מירושלים? התשובה היא חיובית - אדם שקונה ממישהו כמה שדות, מספיק שהוא יעשה חזקה בשדה אחד בשביל לקנות את כולם, ולכן אדם שנמצא בירושלים וקונה ממישהו שתי קרקעות, אחת בירושלים ואחת בצפת, מספיק שהוא יעשה חזקה בקרקע שבירושלים כדי לקנות גם את הקרקע שבצפת, ובתנאי שפבר שילם על כל השדות.



D'VAR TORAH: PARASHAT RE'EH

דבר תורה: פרשת ראה

In *Parashat Re'eh*, the Torah commands us not to add to or subtract from the *mitzvot* that God commanded: **"neither add to it nor take away from it"** (*Devarim 13:1*). It is clear why one should not diminish and remove *mitzvot*, because to do less than what God commanded shows disdain and lack of respect for the commandments. **But why is there a prohibition on making additions? It seems that to add more than what was said would be an expression of love and affection.** The answer is that the Torah came to emphasize the importance of listening to and complying with God's commands. The main importance in fulfilling the *mitzvot* is listening to what God said and commanded. Accordingly, the act of adding to the commandments is considered a deviation for what God established. As such, it is also prohibited.

התורה מצוה בפרשת ראה שלא להוסיף או לפחות מהמצוות אשר צוה ה': "לא תסף עליו ולא תגרע ממנו". ברור הדבר מדוע אין לפחות ולהחסיר, משום שלעשות פחות ממה שצוה ה' מבטא זלזול וחסר כבוד למצוות. אך מדוע יש אסור על הוספה? הרי לכאורה להוסיף יותר ממה שאמרו זה בטוי לאהבה וחבה? על כך יש להשיב כי התורה באה להדגיש את החשיבות בהקשבה ובמלוי אחר ציווי של הקב"ה. עקר החשיבות בקיום המצוות היא ההקשבה למה שה' אמר וצוה, ולכן גם הוספה על מה שנאמר נחשבת לחריגה ויציאה ממה שקבע ה' ולכן גם היא אסורה.